

Standard FCI č. 68/24.07.1996/F

TYROLSKÝ BRAKÝŘ (TIROLER BRACKE)

ZEMĚ PŮVODU: Rakousko

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO STANDARDU: 10.10.1995

VYUŽITÍ: Tyrolský brakýř je ideální užitkový pes pro lov v lese a v horách. Používá se pro individuální práci (solo) jako honič při lovu zajíce a lišky a pro dosled veškeré poraněné zvěře.

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 6 honiči, barváři a plemena příbuzná
Sekce 1.2 střední honiči
S pracovní zkouškou (lov a dosled po barvě)

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED:

Jako všichni honiči, i tyrolský brakýř pochází z původních keltských honičů; se svojí dvojitou srstí je představitelem nejčistšího loveckého psa. Císař Maxmilián I. už při lovu používal tyto ušlechtilé honiče okolo roku 1500; ve svých knihách o lovu konstatuje, že právě mezi nimi vyhledával stopaře pro vyhledání zdravé zvěře. Okolo roku 1860 se začalo v Tyrolsku se systematickým čistokrevným chovem; standard byl zveřejněn v roce 1896 a plemeno bylo oficiálně uznáno v roce 1908. Ze všech četných starobylých variet tyrolských brakýřů se zachovaly jenom variety černá s pálením a plavá.

CELKOVÝ VZHLED: je to středně velký pes s dostatečně silnou kostrou; silný, robustní a zdravý, delších, harmonických linií; má obdélníkový tělesný rámec, je o něco delší než vysoký.

CHOVÁNÍ/POVAHA: je to pes s vyváženou povahou, s velmi jemným nosem; je to vášnivý lovec, který pracuje s nasazením, vášnivě a samostatně; má dobrý hlas, je bystrý a jeho orientační smysl je vynikající.

HLAVA:

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: široká, suchá, mírně klenutá.

Stop: vyznačený.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: černý, nedělený vertikálně.

Čenichová partie: středně hluboká, nosní hřbet je rovný.

Pysky: jsou krátké a těsně přiléhají k čelistem.

Čelisti/Zuby: nůžkový skus, silné a kompletní zuby, úplný chrup se 42 zuby je žádoucí; chybějící nejvýše 2 PM1 nebo PM2 jsou tolerovány.; M3 nejsou brány v potaz.

Oči: oční bulvy jsou velké, nejsou hluboko uloženy v očních důlcích; tvar oka je kruhový, duhovka je tmavě hnědá, okraje oční blány jsou pigmentované; oční víčka dobře přiléhají k oční kouli.

Uši: uši jsou široké, vysoko nasazené, na koncích zaoblené; při nenásilném natažení směrem dopředu dosahují k horním špičákům.

KRK: je mírně klenutý, ani vtažený, ani příliš uvolněný, suchý, bez laloku.

TRUP: je dlouhé.

Kohoutek: velmi výrazný, je to nejvyšší bod hřbetní linie.

Hřbet: rovný, pevný, nepříliš široký.

Záď: středně skloněná, ne spáditá, široká a dlouhá.

Hrudník: velmi hluboký, středně široký, pěkně vyklenutá hrud'

Břicho: jen mírně vtažené, slabiny poněkud spuštěné.

OCAS: nasazený vysoko, dlouhý, dosahuje nejméně k hlezennímu kloubu; pokud je pes vzrušený, nese jej vysoko; prohnutí ve formě šavle je přípustné. Osrstění ve formě kartáče s uzavřenou srstí je žádoucí.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: jsou rovné.

Lopatky: jsou šikmo uloženy, dobře osvalené.

Předloktí: je dobře zaúhlené.

PÁNEVNÍ KONČETINY: jsou dobře zaúhlené.

Stehna: široká a svalnatá.

TLAPKY: jsou robustní, se sevřenými a dobře klenutými prsty; polštářky jsou odolné.

CHŮZE/POHYB: prostorný, velmi rychlý, pružný.

OSRSTĚNÍ:

SRST: je dvojí, hustá, spíše hrubší než jemná, s podsadou; břicho není holé; na stehnech jsou zřetelné kalhoty; ocas je osrstěný dobře uzavřenou srstí ve formě kartáče.

BARVA: plavé, nebo černé s pálením (může být také trikolorní).

- Varieta plavá: červená, jelení červeň, červenožlutá. Zbarvení světle žluté je nežádoucí.
- Varieta černá s pálením: plášť nebo sedlo jsou černé s jasně ohraničenými červenými znaky pálení rozmístěnými na končetinách, na hrudi, na bříše a na hlavě. Červené znaky nad očima (čtyřočák) jsou přípustné.
- Bílé znaky: (přípustné pro obě barevné variety): límec, bílé znaky na hrudi a v oblasti sternální, na tlapkách a na končetinách. Chybění bílých znaků se nepovažuje za chybu.

VÝŠKA: 42 – 50 cm

Kohoutková výška: psi: 44 – 50 cm

feny: 42 – 48 cm

VADY: Všechny odchylky od výše uvedeného standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

- chrtovitý vzhled, příliš vysoké nohy, příliš nízké nohy
- hrubá, široká mozkovna
- spuštěné pysky
- různě zbarvené oči (skvrnitě oči)

- uši příliš krátké, příliš dlouhé, stáčeující se
- hřbet příliš dlouhý, příliš měkký
- bázlivý jedinec

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- hnědá nosní houba
- předkus, podkus
- chybění více jak dvou premolárů 1 a 2
- pes zřetelně strakatý
- pes zbarvený játrově hnědě

Pozn.: všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.